

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : May I know from the member whether any request for further amelioration from other quarters has been received?

Mr. M. Govinda Pillai : Some applications are pending with the Protector and some of them have been forwarded to Government and some others are under consideration.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : May I know from the honourable member whether any case of negligent audit has been found out and if so what action has been taken?

Mr. M. Govinda Pillai : Cases of negligent audit have been detected and the department has ordered re-audit and certainly the Auditor who was responsible for negligent auditing has been departmentally dealt with.

Mr. Komilezhathu Sankaran : Besides the proposed colonies to be established for the depressed classes, may I know from the member whether there is any proposal to construct *Bajanamandirams* for them?

Mr. M. Govinda Pillai : The Protector of the Depressed Classes has made proposals and as a matter of fact Government have been considering the construction of *Bajanamandirams* in one or two localities.

Mr. Komilezhathu Sankaran : May I know from Government whether they have proposed the construction of separate *Bajanamandirams* for the Hindu depressed and Christian depressed classes?

Mr. M. Govinda Pillai : The question has not yet been finally decided nor has the question come up for the consideration of the Government.

Chairman : I put it to the House that a sum of Rs. 80,097, under Demand IX—Co-operative Department be granted.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND X—EXCISE.

Mr. C. O. Madhavan : Sir, I move for a grant not exceeding Rs. 6,17,732 under Demand X—Excise Department.

Mr. J. John Kattakayam : സർ, എക്സൈസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഭരണവകുപ്പുകളെ ഈ സഭയ്ക്ക് വാകെ കൊണ്ടുവരണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമാണ് ഈ ഉപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കാൻ എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

[Mr. J. John Kattakayam.]

“എതിരെ കതിരവനന്തരമുവേ

ഉരി മരന്നീരകമേചെന്നാൽ വയർ-

എരിയാ ചൊരിയാ കളിരാ തളരാ.” (ചിരി.)

ഈ ചിരിപ്പുമായ ഒരു സാധനത്തെയാണു ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. “മലകുടി മാറിയാലൊരുകുടിവേണം” (ചിരി.) എന്നു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ള അക്ഷരാബ്രാസമില്ലാത്തവരും മനസംസ്കാരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരുമായ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്.

Mr E P. Varghese: കേൾക്കാൻവയ്യ.

Mr. J. John Kattakayam : മലകുടിമാറിയാൽ ഒരു കുടി വേണമെന്ന് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്. അതു കള്ളുകുടിയായതുകൊണ്ടു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. (ചിരി.) എന്റെ വാസസ്ഥലമായ മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലാണു ഈ കുടിക്കു സൗകര്യമായ സ്ഥലം. എല്ലാ ഈഴവന്റെ വീടുകളിലും ഇതു ഉണ്ട്.

Mr. Komilezhathu Sankaran : മെമ്പറുടെ ഗ്ലോക്കും ഒരു കൂടിക്കേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

Mr. J. John Kattakayam : ഡ്രാമായിലും മറ്റും “ഒൻസു മോർ” എന്നു പറയാറുണ്ട്. (ചിരി.) ഇവിടെ ഇതുവരെ അങ്ങനെ കേട്ടിട്ടില്ല. ഏതായാലും മെമ്പറുടെ ഫിതാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു എനിക്കു ഏനമില്ല.

സർ, രാജ്യത്തു എക്സൈസിൽ വ്യാജം അധികമായിട്ടു ഉണ്ടായതു ഇപ്പോഴത്തെ കമ്മീഷണർ വന്നതിൽപിന്നീടാണ്. ഇതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർ നടത്തുന്ന ഒരു വ്യവസായമായതുകൊണ്ടാണോ ഇങ്ങനെ ആയതെന്നുകുടി തോന്നിപ്പോകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ളവരുടെ ദോഷംകൊണ്ടാണു വ്യാജം വർദ്ധിക്കുന്നതും, അതു കണ്ടുപിടിക്കാതിരിക്കുന്നതും. ഇപ്പോഴത്തെ എക്സൈസുകമ്മീഷണർ നീതിന്യായവകുപ്പിനുമായി നീതിജ്ഞാനമാണ്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പേജുമായിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിയായിട്ടോ അയക്കുകയായിരുന്നു നല്ലതു്. എങ്കിൽ അദ്ദേഹം എത്രയോ വളരെ ശോഭിക്കുമായിരുന്നു.

Chairman : കഴിയുന്നതും വ്യക്തിപരമായിട്ടു പറയാതെ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിന്റെ നയത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിൽ പറയണം.

Mr. J. John Kattakayam: വ്യാജം വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ചായക്കടകളിൽ പോലും സോഡായും ചേർത്തു ചാരായം വിറ്റുവരുന്നു. ഇതുനിമിത്തം പല ആളുകളും ഇതിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകുന്നു. ദേവാലയങ്ങളുടേയും വിദ്യാലയങ്ങളുടേയും പരിസരങ്ങളിൽ മദ്യ ഷാപ്പുകൾ സ്ഥാപിക്കരുതെന്നു പലപ്പോഴും ഈ സഭയിൽ തന്നെ പലതരം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. മദ്യപാനം നിമിത്തം അനേകം കൊലപാതകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പോലീസുകമ്മീഷണർ ഇന്നലെ ഒരു ചോദ്യത്തിനത്തരമായി പറഞ്ഞിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും മീനച്ചൽ താലൂക്കിലാണ് ഈ ധികമായിട്ടുള്ളത്.

കുറുപ്പന്തറ എന്ന സ്ഥലം നമുക്കെല്ലാവർക്കും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. സമീപകാലത്താണ് അങ്ങനെ ഒരു സ്ഥലമുണ്ടെന്നു നാമെല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിയത്. അതുപോലെ എത്രയൊ കുറുപ്പന്തറകൾ ഈ രാജ്യത്തിലുണ്ട്. ഇതു ഒരു വെറും മൈൻ കുറുപ്പന്തറ മാത്രമാകുന്നു. മേജർ കുറുപ്പന്തറകൾ എത്രയെത്ര വേറെയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ റോഡോ തോടോ ഒന്നും തന്നെയില്ല, കാടും, മേടും, തോടും, കുണ്ടും, കുന്നും, കുഴിയും മുളളമെല്ലാം ചവുട്ടി നടന്നുതന്നെ പോകണം. കുറുപ്പന്തറ ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെ വ്യാജമായി ചെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന പനങ്കുലവെട്ടിയതിന്റെ ഒരു കണക്കു പത്രറിപ്പോട്ടുകളിൽനിന്നു നമുക്കു ഞയിടയ്ക്കു ലഭിച്ചു. ഇതു ഗതാഗതസൗകര്യം സുലഭമായുള്ള ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഗതാഗതസൗകര്യമില്ലാത്തതും പുറത്തു പേര് വന്നിട്ടില്ലാത്തതുമായ മേജർ കുറുപ്പന്തറകളിലെ സ്ഥിതി സ്വല്പം ആലോചിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഇതുനിമിത്തം നഷ്ടമാണു ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായതെന്നും മറ്റും പത്രറിപ്പോട്ടുകളിൽ കാണുകയുണ്ടായി. അതു ശരിയല്ലെന്നു ആർക്കു പറയാൻ സാധിക്കും? വാസ്തവത്തിൽ ആ റിപ്പോട്ടുകളെ മറക്കാനോ മറയ്ക്കാനോ സാധിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കമ്മീഷണർ അതൊന്നും വാസ്തവമല്ലെന്നു നമ്മുടെ മുൻപിൽ വെച്ച് പറയുമായിരിക്കും. ഏതൊരു യജമാനനും തന്റെ ഭാഗസ്വാമി മരക്കിടമെന്നുള്ളതു് ഒരുപതിവാണ്. നാമായിരുന്നാലും അങ്ങനെയെ ചെയ്യുകയുള്ളു. അതിനാൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കുററപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

ഏതായാലും ഗവണ്മെന്റു ഈയിനത്തിലുള്ള വരവു നിറുത്തുകയെന്നു വേണം. ഒരു പിതാവു തന്റെ കുട്ടികൾക്കു വിഷസാധനം കൊടുക്കുമോ? അപായകരമാണെന്നു തോന്നുന്ന ഏതൊരു സാധനവും നമ്മുടെ വീട്ടിൽ കടത്താൻ നാം അനുവദിക്കുമോ? ഇതിൽഭേദം വിഷ്ണു

[Mr. J. John Kattakayam.];

ന്നെ കൊടുക്കുകയല്ലെ നല്ലത്? മദ്യപാനിയായ ഒരാൾ നിശ്ചയമായും സദാചാരത്തിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ചുവന്നായിരിക്കണം. നമ്മുടെ ലെ കികമായ വിജ്ഞാനംകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ അനുമാനിക്കുന്നതിൽ എന്താ ഈ അബദ്ധം? ഈ വിഷസാധനം സുലഭമായി ലഭിക്കത്തക്ക വിധത്തി ലാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനമിരിക്കുന്നത്.

ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ തെരുവീഥികളിലുള്ള ചായക്കു കേളിൽ മദ്യവിക്രയം നടത്തിവരുന്നു. ആരാധനസ്ഥലങ്ങളിൽപോലും മദ്യം വിൽക്കുന്നുണ്ട്. ശബരിമലക്കുപോയ എന്റെ ചില ഹൈന്ദവ സ്നേഹിതന്മാരോടു ഞാൻ ചോദിച്ചതിൽ അവർ പറഞ്ഞതു അവിടെയും മദ്യം കിട്ടുമെന്നാണ്. ഹിന്ദുമതത്തെ ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല. ആ മതത്തോടു എനിക്കു യാതൊരുവിരോധവുമില്ല. ചിലരോടു ചോദി ച്ചാൽ തണുപ്പായതുകൊണ്ടാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം. അവരോടൊന്നാണ് പറയുക? ഒറ്റശീലങ്ങൾ ശീലിച്ചാൽ അതിലേക്കു ഒരു സമാധാനം പറയണമെന്നുള്ള കൂട്ടത്തിൽ മാത്രമേ ഈ സമാധാന ത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ.

Mr. E. P. Varghese: Sir, I rise to a point of order. We have not got an agenda including the cut motion by Mr. Kattakayam.

Chairman: There is no cut motion. Mr. Kattakayam is speaking on the motion.

Mr. J. John Kattakayam: ഹൈന്ദവസമുദായത്തിലും മദ്യപാനികൾ ധാരാളമുണ്ട്. എന്റെ സമുദായത്തിൽ ഏതായാലും ഉണ്ട്. (ചിരി). എന്റെ സമുദായത്തിലുള്ള ആളുകളാണ് എന്റെ സ്പീപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ബോധശക്തി തടിച്ചു കുന്നത്. അതുപോലെതന്നെ എന്റെ ഹൈന്ദവസഹോദരങ്ങളും ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ യഥാശക്തി സഹായിച്ചിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഉപദിക്കുന്നതിൽ എന്താണബദ്ധമുള്ളതു? യാതൊരുബദ്ധവുമില്ല.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, it appears from the report of the Excise Department for 1109 that the amount of arrears to be collected at the end of that year is Rs. 8,51,143-3-10, whereas the arrears which stood at 1106 was only 26,121-20-9. So within three years the arrears have risen to a very high amount. We have to see what is the reason for the rise of arrears. Why was it not properly collected? A study of the question is really necessary to

solve that problem. I understand from the report that the number of Excise Officers' cases comes on an average to 2,500 cases yearly. These Excise Officers who have to conduct these cases have also to attend to collection work besides attending to the preventive work. That takes away much of their time. Unless the preventive work is separated from the collection work there is no chance of realising the heavy arrears or satisfactory collection work. It may so happen that by the end of a number of years, the amount of arrears may accumulate to a very big amount. So it is high time to separate the preventive work from the collection work. Though that may involve additional staff and expenses, separation is absolutely necessary. Then I would also suggest that the heavy arrears is also due to the fact of the bad policy in the conducting of the shop auction also. The principle of selling out shops by auction must be based upon the principle of the number of trees which comes under the jurisdiction of that particular shop. The number of trees under a shop is ignored at present and the man purchases the shop at an inconsiderably big amount. His idea in going in for a big amount is not simply to tap the trees in his jurisdiction and to take toddy he gets but also to do some illicit traffic. Unless that particular question is solved in an efficient manner keeping in view the principle that the rental of a shop depends upon the number of trees that have to be tapped.

Mr. C. O. Madhavan : Is there any solution for that problem for the member to offer ?

Mr. G. Narayana Aiyer : Yes. That is each shop-keeper must be allowed to tap a particular number of trees. He may fix the rental for a particular tree. The total rental amount should be calculated on the total rental on the trees to be tapped. But, at present, the auction amount is very big and has no bearing to the number of trees to be tapped and the number of trees in his jurisdiction is very small. Then in the conduct of cases the number of cases that come in an year is on an average 2,500. It is really necessary to appoint prosecuting inspectors to conduct cases. It may be enough if a few such Inspectors are appointed. There are at present very few trained men in the department with law qualifications. If this is done, it not only relieves the collection officers from the duty of attending courts for the conduct of cases but it may also give them more time to attend to collection work.

These are all the suggestions that I have to make.

Mr. E. P. Varghese : Sir, in supporting the demand I wish to make a few observations. Sir, it has been said that the policy of the department is to work towards prohibition. But I think the measures adopted are not conducive to the fulfilment of

[Mr. E. P. Varghese.]

that policy. Instead of reducing the variety of liquors put into the market they have added a new variety called Cocoa Brandy. When I asked the honourable member in charge of the department about this he said that it was to diminish the consumption of foreign liquors. But I should like to hear from him the statistics about the consumption of foreign liquors and locally manufactured liquors.

Sir, some sort of unmerited criticism has been levelled against the honourable member in charge of the department saying that he is not the fit person to be the head of the Excise Department and that he must be given some other post. But I do not think that it is a well deserved criticism. I think he is quite fit for the department. Sir, there may be shortcomings in every head of departments. But the policy of shifting one and the same officer from department to department off and on is not good. It seems that Government to satisfy agitation from certain quarters has adopted the policy of changing the same person from one department to another as if to meet the demand on communal basis.

Chairman : Please confine yourself to the particular demand, not to General Administration.

Mr. E. P. Varghese : Sir, I was just making some remarks in reply to the criticism levelled against the honourable member in charge of the department.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : May I know whether it was not a compliment paid to the present officer ?

Mr. E. P. Varghese : May I know which is the compliment ? The view expressed by one honourable member was that because he belongs to a particular community the members of that community find it easy to deal in illicit traffic of liquors ?

Sir, if the policy of prohibition is seriously to be adopted by Government, they must be very earnest in working it out and I would suggest that the manufacture and sale of arrack should be stopped. Of course, I know it would incur a loss of revenue of about five to six lakhs of rupees. But I think that the loss will be compensated by the increased peace, health and wealth of the State. But as far as local option is concerned, besides Changanchery I would suggest that Minachil also should be taken as a place to try the local option method. Sir, it has been said that most of the crimes are due to drink. The prohibition may be tried in such places where the number of crimes is greater. With these suggestions I support the Demand.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : Sir, I wish to make a few observations with regard to the administration of the Salt Section of the department. There used to be a lot of complaint by the representatives of the people that though salt could be produced in sufficient quantity in our State for the consumption of the people, sufficient attention was not bestowed on it by the department. Salt industry was started in the State several years ago and it was possible for the department to develop it to such an extent that the whole necessity of the State in the matter of salt could have been met by this time. Now, Sir, about 13 years ago I remember the question was raised in the Council whether the department was not able to cope with the work in order that the industry may be developed and brought to such a state that there could be a guarantee that the whole demand could be met out of our industry. Sufficient time elapsed since then and I think that the department must be able to meet the demands of the State and to stop the importation of salt from outside such as Bombay, etc. I believe, Sir, that extensive areas must have been brought under salt cultivation, necessary facilities must have been provided by the department, and scientific methods of manufacture must have been introduced. Not a few of the licensees have invested sufficient capital and they are prepared to come forward and co-operate with the department in developing the industry. I wish to know from the Excise Commissioner what steps have been taken by the department in this direction and I wish also to know whether there is any hope in the near future that our salt factories will be supplying salt to meet the demands of the people of the State.

Mr. M. N. Narayana Menon : സർ, എക്സൈസുഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ നികുതിയുടെ വർദ്ധനവു കണ്ടാൽ രാജ്യത്തു മദ്യപാനം വർദ്ധിച്ചു വരികയാണെന്നുതോന്നും. ഓരിഭൂമി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതോടുകൂടി മദ്യപാനവും വർദ്ധിച്ചു വന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്ന് രാവിലെ നടന്നചോദ്യോത്തരങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കിയതു ചങ്ങനാശേരിയിൽ മദ്യവർജന പ്രസ്ഥാനം നടപ്പാക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുനോക്കുകയും അതുസാധിക്കുകയില്ല എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറു തൽക്കാലം ആ ശ്രമം നിറുത്തി വെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. ആ നയത്തിൽ നിന്നും ഗവണ്മെൻറു പിന്മാറേണ്ടതായിരുന്നില്ല. ഒരു ക്ലിപ്തവർഷങ്ങളുള്ളതിൽ മദ്യവർജനം നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറു ഒന്നും തന്നെപ്രവർത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല. കരേക്കാലത്തിനു മുൻപ് ഈ നയത്തോടു യോജിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു ചില സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു

[Mr. M. N. Narayana Menon.]

കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിനവിപരീതമായ ഒരു നിലയാണ് ഗവണ്മെന്റുകൾക്കെതിരെ എടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. അതു ശരിയല്ല.

ഇനി എനിക്ക് പുകയിലയെ സംബന്ധിച്ചാണ് പറയുവാനുള്ളതു. ഈ രാജ്യത്തു്. സാമ്പത്തികാധർപരണം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതോടും കഴിയുന്നിടത്തോളം നമ്മുടെ പണം വെളിയിൽ പോകാതെ നാം നോക്കണം. ജാപ്പാണം പുകയിലയായാലും കൊളോം, വടക്കൻ പുകയിലയായാലും കൊളോം ഒരു വലിയ സംഖ്യ പുകയിലക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ ചിലവാകുന്നുണ്ടു്. അതിൽ ജാപ്പാണം പുകയിലഇവിടെ കൃഷിചെയ്യാമോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടില്ല. വടക്കൻ പുകയില നിശ്ചയമായും ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യാമെന്നു് കഴിയും. ഇതു് ഗവണ്മെന്റു തന്നത്താൻ ചെയ്യുകയുമില്ല; ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ചെയ്യിക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയുമില്ല. ഈ നയം ഒട്ടും ആശംസ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

Mr. G. Narayana Aiyar : പുകയിലകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റു ലോചിച്ചു ചില റൂളുകൾ ഉണ്ടാക്കിവന്നു വിവരം മെമ്പർ റിയാമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : ആ കാര്യം ഗവണ്മെന്റു ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഈ അവസരത്തിൽ ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതു്.

മറ്റൊരു കാര്യം എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളതു് ഉപ്പിനെപ്പറ്റിയാണ്. ഇത്രയേറെ കടൽ രീരമുള്ള ഒരു രാജ്യത്തു് ധാരാളം ഉപ്പു കൃഷി നടത്താം. ഇക്കൊല്ലത്തെ കാലസ്ഥിതി ഉപ്പു വിളയിച്ചെടുക്കുന്നതിന്നു ധാരാളം അനുയോജ്യമായിരുന്നു എന്നു എം. എസ്. കമ്മീഷണർ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. അതേ അവസരത്തിൽ തന്നെ വരുന്ന കൊല്ലം ബോംബേ ഉപ്പു ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു് തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതിന്നു കമ്മീഷണർ പറയുന്ന സമാധാനം വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂർക്കാർ ബോംബേ ഉപ്പാണു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നാകുന്നു. അവർ അത്ര സ്വദേശ സ്നേഹമില്ലാത്തവരാണോ എന്നെനിക്ക് സംശയമുണ്ടു്. ബോംബേ ഉപ്പു വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായമുള്ളവരായി അവിടെ കുറെപ്പേരെ കാണാമെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായം മാറ്റേണ്ടതാണു്. അതിനുള്ള ഒരു പ്രചരണവേല ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും നടത്തണം. ബോംബേ ഉപ്പു തന്നെ വേണമെന്നുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമേ കാണുകയുള്ളു. നമുക്കു ബോംബേ ഉപ്പിനെക്കാൾ നാടു ഉപ്പുകൊണ്ടു് ലഭ്യമുള്ളപ്പോൾ അതിന്റെ

ഇന്നത്തേപ്പറ്റി ഒരു പ്രചരണവേല സഹകരണ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് മുഖേനയോമറോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ഒരു സാധനമുണ്ടാകുമ്പോൾ നിവർത്തിയുള്ള ടത്തോളം ഇന്നാട്ടിലെ ഉപ്പു തന്നെ ഇവിടെ ചിലവാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

Mr. P. Padmanabhan Tampi : നാട്ടുപ്പിന്നും പുറനാട്ടുപ്പിന്നും തമ്മിൽ ഇണത്തിന് വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : എന്റെ അഭിപ്രായം ഈ നാട്ടുപ്പായിരിക്കും എല്ലാംകൊണ്ടും നല്ലതെന്നാണ്. അതിൽക്കാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനല്ല.

ഇവിടെ വേണ്ടിടത്തോളം ഉപ്പു വിളയിച്ചാൽ നമ്മുടെ ആ വശം കഴിഞ്ഞു ബാക്കിയുള്ളത് പുറനാട്ടിലേക്ക് അയക്കാനും കഴിയും.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : മെമ്പർ ഏതുസ്ഥലത്തെയാണ് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്?

Mr. M. N. Narayana Menon : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു സ്ഥലത്തേയാണ്.

Mr. K. P. Nilakanta Pillai : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർ കാക്ക ബാംബെ ഉപ്പാണ് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതാണോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : അതെന്നിരിക്കിലാണുണ്ടായിട്ടു തോന്നുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല അതു ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല.

Mr. G. Narayana Aiyar : ഉത്തരതിരുവിതാംകൂർക്കാർക്കു ബാംബെ ഉപ്പിനോടു പ്രതിപത്തിയുള്ളതുകൊണ്ടു കൊച്ചിയിൽനിന്നും കള്ളുപ്പു കടത്തികൊണ്ടുവരുന്നതെന്നറിയാമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : അറിയാം. അതുകൊണ്ടു നാടൻ ഉപ്പുതന്നെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നുള്ളതിനു വേണ്ട പ്രചരണവേല ചെയ്യണം. മൽമലും മറ്റും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു സ്വദേശി മുണ്ടുകൾ ഉടുക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ ആളുകൾക്ക് അഭിരുചി കൂടി വരുന്നത് നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. സ്വദേശിസ്റ്റേഫൻ കൂടി വരുന്ന കാലമാണിത്. കഴിവുള്ളിടത്തോളം സ്വദേശിസാമൂഹങ്ങൾ തന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നമുക്ക് എത്രമാത്രം താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിക്കാമോ അത്രയും ചെയ്യണം. അതിലേക്ക് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നും എന്തു ചിലവുവന്നാലും തരക്കേടില്ല.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : ബാംബെ ഉപ്പും നാടൻ ഉപ്പും ആയുള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയുകയുണ്ടാകുന്നതാണോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : രൂപി കൊണ്ടറിയാൻ നിവർത്തിയില്ല. എങ്കിലുംകൂടതൽ രൂപിനാടൻ ഉപ്പിന് തന്നെയാണെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം.

Mr. J. John Kattakayam : ബാംബൈ ഉപ്പിന് അഴുക്കില്ലയോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : ഉണ്ട്. കാഴ്ചയിൽ തന്നെ ആയതിനാൽ.

അതു കൊണ്ടു ഉത്തരത്തിൽ വാതാകൂറിൽ ശരിയായ ഒരു പ്രചരണ വേല എക്സൈസ് കമ്മീഷണർ ചെയ്തു ഇന്നാട്ടുപ്പുതന്നെ ചിലവാക്കണം. ഏതു രാജ്യത്തും സ്വദേശിസാമാനങ്ങൾക്കുകൂടതൽ പ്രിയമുള്ളതുകാലത്തു തിരുവതാംകൂറിൽ അതിനു വിപരീതമായ ഒരു മനുഷ്യമിതി ഉണ്ടാകയില്ല. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകരുതു. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതില്ലാതിരിക്കണം. അതിനുവേണ്ട പ്രചരണജോലി ഗവണ്മെൻറ് ചെയ്യണം.

Mr. Komilezhathu Sankaran : നാടൻ ഉപ്പു അളന്നു വിൽക്കുന്നതിനു പകരം തൂക്കി വിൽക്കുന്നതിനു ഏർപ്പാടു ചെയ്താൽ കൂടുതൽ ചിലവു വരുമോ?

Mr. M. N. Narayana Menon : എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. അങ്ങിനെ വന്നേക്കാം.

ഏതായാലും ഈ രാജ്യത്ത് നാടൻ ഉപ്പു എത്രത്തോളം ചിലവാക്കാമോ അത്രത്തോളം ചിലവാക്കാനുള്ള സകല ഏർപ്പാടുകളും ഗവണ്മെൻറ് തന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

Chairman : Your time is up.

Mr. M. N. Paramesvaran Pillai : Sir, the administration of the salt factories has to be condemned as quite unsatisfactory and highly prejudicial to the interest of Government as well as of the people. Either the Excise Commissioner is completely ignorant of the fundamental principles of the business of manufacture and sale of salt or he is guilty of serious and deliberate mismanagement of the affairs of the salt factories. Within the short compass of time at my disposal, I fear, I may not be able to bring home to Government the various acts of irregularities and illegalities committed by the department which work to the detriment of the public; but with a little indulgence from the Chair, I hope to traverse the whole ground succinctly.

If we trace the history of the manufacture and sale of salt in Travancore, we will find that it is nothing but a series of experiments. From the old system which compelled the licensees to contribute to Government 60% of the salt manufactured by them as *Rajabhogam* while they reserved to themselves the right to sell the remaining 40% we slowly passed on to the monopoly system under which the

Government assumed the sole agency for the sale of salt. This monopoly system had certain disadvantages and ultimately to remedy those evils a new system, known in British India as the Modified Excise System, was evolved. Under this system, the licensees are asked to give a definite portion of the salt to Government at a fixed price known as *kudivila* and the rest they are at liberty to remove and sell after payment of the usual duty. This scheme has naturally promoted keen competition between the licensees with the result that uniformly good and superior salt is produced at a very low cost. There is also no chance under this system for the inflation of price, because there is the Government always ready to sell their salt and thus keep down the price.

The modified Excise System has, indeed, its intrinsic merits but the full advantages could not be had now on account of the foolish and unwise policy followed by Government in reserving to themselves the right to fix the price below which the licensees are not allowed to sell salt, although it is quite possible for them to bring down the price still further. This completely takes away the inducement to manufacture good salt, because the licensee is always sure to get a fixed price, whether he manufactures good, bad, or indifferent salt.

Sir, then again the department has taken another ill-advised step which has produced very serious and disastrous consequences, so far as merchants and consumers are concerned. The department has now arrogated to itself the right or power to close or open the factories for the sale of salt according to the sweet will and pleasure of its head. Only such of the alloms which are ordered to be thrown open could be opened for the sale of salt. In other words the licensees are permitted to sell their new salt before finishing the sale of their old stock. This is done to facilitate and help Government to dispose of by sale their share of the bad salt manufactured in some of the alloms, for instance, the Puthallom, Rajakkamangalam Allom and the Old Allom. Such of the licensees who produce good salt do not complain against this kind of restriction because they are permitted to transport and sell their share of the salt; and they invariably transport the good salt they manufacture to the depots at Alleppey and Munambom, leaving behind in the alloms only bad or inferior kinds of salt which, they are sure, they can sell when, in turn, their factories are opened for sale. This arrangement is maintained by the Excise Commissioner with a view to help some sort of the big and favoured licensees who are also now allowed to continue as salt merchants. Sir, this arrangement should immediately be put a stop to and in the best interests of the public. Strict instructions should be issued to keep open all the factories for the sale of salt so that the merchants could exercise the right of option in regard to the purchase of salt from whichever allom they

[Mr. M. N. Paramesvaran Pillai.]

like and the public might be really benefited by making the superior quality of salt always available for sale in the markets.

As it is, the restriction leads to numerous corrupt and undesirable practices. For instance, it is always found that, whenever orders are about to be issued for opening sale in a particular factory the information at once leaks out mostly through the Excise staff, to the rich and favoured licensees, who, on receipt of such information, immediately pay duty and remove from their share large quantities of good salt to the respective depots owned by them outside the alloms. The salt that is made available in the alloms is very often found to be bad, so much so that the merchants are forced to purchase good salt which the licensees have thus stored in their depots outside the alloms at whatever price the latter may be pleased to fix with the net result that the consumer has to pay higher price for the salt he eats.

There is much scandal in the present under-bond system. In the first place, there is wide scope and facility for smuggling. The licensees with the connivance of the Excise staff posted both in the factories and in the depots manage to transport more quantity illicitly. The figures of the consumption of salt during the year, I am told, have considerably fallen. Then again, there is yet another point which clearly proves the prevalence of such malpractices. In the case of Government salt transported to the various depots, for instance, Alleppey and Munambam, by the Government contractor, we usually notice a wastage ranging between 2 to 6 per cent, whereas in the case of transport made by licensees of their salt, we do not generally come across with any such wastage. What does it indicate? It clearly shows that the licensees are permitted to transport excess quantities from the factories.

So far as salt is concerned, Government should have absolutely no hand in the sale. They should neither fix the price nor arbitrarily restrict the sale as they are now doing to the great detriment of the people. The licensees should be allowed to manufacture and sell their own salt and the Government should care only to realise the duty. Free competition will encourage the manufacture of good salt and make salt very cheap to the consumer. In the matter of the transport of Government salt, we find that the charges are always higher than those given by the licensees for the transport of their salt. This also enhances the price of salt.

Chairman : You will have to finish now because it is 5 O' clock. The House will now adjourn and meet again on the 12th August 1935.

The House adjourned at 5 P. M.

P. PARAMESVARAN PILLAI,
Secretary to the Sri Chitra State Council.